

தெவி

தேவி

III ஆந் தரம்

முலக்கதை ('சறலா') :

கலாநிதி (திருவாட்டி) சுந்தரி காரியவசம்

தமிழில் —

தமுளி எழுதியவர் :

திரு. யோ. பெண்டிக்றி பாலன்

திரு. த. கணகரத்தினம்

பதிப்பாசிரியர் :

திரு. த. கணகரத்தினம்

ஓவியர் :

திரு. ஆர். பி. மாவிஸ்மா

பாடல்கள் : 1 நாட்டார் பாடல் (பக 14)

2 கணகரத்தினம் (பக 9, 10, 11)

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

(யுனிசேப் நிறுவன ஆதாரவில்)

வெளியீடு

உரிமை பதிவு செய்யப்பெற்றது.
முதலாம் பதிப்பு 1981

அரசாங்க அச்சக்குட்டுத்தாபனம்

முன்னுரை

இப்புத்தகம், முன்றாந்தர மாணுக்கர்களுக்கென எழுதப்பெற்றது. இப்பருவத்திலே பெரும்பாலான பிளைகள் தங்களுடைய இளைய சகோ தரர்களைக் கண்காணித்துப் பெற்றேர்களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள்.

சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளைக் கண்காணிக்கையிலே கைக்கொள்ள வேண் டிய பிரயோசனமான நல்ல புத்திமதிகளைக் கூறுவது இந்நாலின் பிரதான நோக்கமாகும். அத்துடன் புத்தியை வளர்த்தல், நல்லியல்புகளை விருத்தி யாக்கல், வாசினைப்பழக்கத்தைப் பேணல், வாசினைப்பழக்கத்தை வளர்த்தல் என்பனவும் நோக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இளஞ் சிறுர்களுக்குப் போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் தம் மனத்திலிருத்த வேண்டிய சில விடயங்கள் உள். இந்நாலில் மிகவும் நுட்பமாகப் பொதிந்துள்ள நல்ல பல எண்ணக் கருக்களை ஆசிரியர் மாணுக்கருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தலும் அவற்றை விரிவாக்கிப் பயிற்றலும் பிரதானம். குழந்தை தான் கற்றவற்றைச் செய்முறைப்படுத்தும் வகையிலே கற்பித்தல் ஆசிரியர் கடனாகும். உதாரணமாக, ஒருவயது நிரம்பிய குழந்தைகளின் புத்தியை வளர்ப்பதற்கேற்ப முத்த சகோதரர் செய்யக்கூடிய பல கருமங்கள் உள். குழந்தைகளுடன் பேசுதல், பாட்டுப்பாடுதல், நமது சூழலில் இலகுவிலே பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொருள்களைத் தேடிப் பயன்படுத்தல், பல்வேறுவகைச் சுத்தங்களையும் கேட்கத்தக்க சந்தர்ப்புங்களை வழங்குதல், பல்வேறு விடயங்களையும் விளங்கவைத்தல் என்பன அவற்றுட் சிலவாம். முத்த சகோதரர், ஒருவயதுக் குழந்தையின் உளவயதுக்கேற்ப விடயங்களை முன்வைப்பதற்கும் அறிவுறுத்தல்களை வழங்கல் வேண்டும்; இவ்விடயங்களை நன்றாக விளங்கவைத்தலும் மிகவும் முக்கியமாகும்.

இந்நாலில், முத்த சகோதரி ஒருத்தி தனது பாடசாலை வேலைக்குப் பங்கமில்லாத முறையில் வீட்டு வேலையைச் செய்துகொண்டு, சின்னக் குழந்தைகளைக் கண்காணித்துப் பயிற்றுமுறையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. எங்கள் பண்பாட்டின் ஓர் அமிசமாக இளைய சகோதரர்களைப் பராமரிக்க உதவும் நற்பண்பு விளங்குகிறது. புத்திசாதுரியமாகச் செயற் படுத்தல் ஆசிரியர் நற்பணியாகும்.

இப்புத்தகத்திலே சோதர பாசம், இரத்த உறவு, பெற்றேருக்கு உதவிசெய்தல் ஆதிய நல்ல குணத்திசயங்களை வெளிப்படுத்த முயற்சி யெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரக்கம், கருணை என்பனவற்றைப் பெரிதும் எடுத்து விளக்கும் இத்துணைநூலை ஏற்றமுறையிற் பயன்படுத்தி, அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை விளங்க வைத்தல் ஆசிரியர் கடனாகும். அவ்வாறே : ரீராணிகளிடத்தில் இரக்கம், சுத்தம், பெலவீனராயிருக்கும் வேலௌயில் ஒருவருக்குத் துண்பம் செய்யாமை ஆதிய நல்ல பழக்கங்களை வளர்ப்பதற்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் இந்தப் பழக்கங்களை வெல்வேருக் எடுத்துக் காட்டி, மாணுக்கருடன் கலந்துரையாடி, அவற்றை அவர்களுடைய மனத்திலே புதிய வைக்கலாம். நல்ல பழக்கங்களைப் பயின்றுகொள்ளுதல் கல்வியின் முக்கியமான கொள்கையாகும்.

குழந்தைகளுக்குப் பரிச்சயமில்லாத புதிய சொற்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தை அவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளும் வகையில் 5 – 13 தடவைகள் மீள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்துலை அச்சிடமுன், நாட்டுப்புற நகரப்புற ஆரம்ப பாடசாலைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனுபவ முன்ன ஆசிரியர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தனர். அவர்கள் 3 ஆந்தர மாணுக்கர்களிடம் இதனைக் கொடுத்துப் பரீட்சித்தும் பார்த்தனர். அவர்களது குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே விளக்கப் படங்கள் திருத்தமாக வரையப்பட்டுள்ளன.

இந்துலைத் தயாரிப்பதற்குப் பல்வகையிலும் உதவியளித்த கல்லூரி அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணுக்கர்கள், கல்வி வெளியீட்டுத் திலைக்கள் அலுவலர்கள் என்பவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனதிறைந்த நன்றி. இந்துலை வாசித்து அரிய ஆலோசனைகளை அளித்த பாடவிதான் அபி விருத்தி நிலையப் பணிப்பாளர், செல்வி கமலா ரீரிஸ் யுனிசெப் நிறுவன நிகழ்ச்சி அதிகாரி திருமதி மார்ட்டி இராசேந்திரன் ஆகியோர்க்கும் எனது விசேஷ நன்றி உரியதாகுக.

கலாநிதி தி. காரியவசம்

25. 09. 81.

தேவி

தேவி, பாடசாலையிலிருந்து வீட்டை நோக்கி ஓடி வந்தாள். அவள் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வருவதற்கு ஏறக்குறைய அரைமணி நேரம் செல்லும். பாடசாலை அவளுடைய வீட்டிலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலே காட்டின் நடுவிலே அமைந்துள்ளது. பிரதான வீதியிலிருந்து ஓர் ஒற்றையடிப் பாதை அப்பாடசாலைக்குச் செல்கிறது. பாடசாலையிலிருந்து அந்த ஒற்றையடிப் பாதையால் நேரே செல்லும் ஒருவர் அவ்வீதியை அடையலாம். பின்பு அவ்வீதியால் ஏறக்குறையக் கால்மணி நேரம் இடது பக்கமாக நடந்து போனால் பெரியதொரு புளியமரத்தைக் காணலாம். அங்கிருந்து, வலது பக்கமாகத் திரும்பிச் சிறிது தூரம் நடந்தால் தேவியின் வீட்டை அடையலாம்.

தேவியின் வீடு ‘புத்தொளி’ என்னும் கிராமத்தில் இருக்கிறது. அக்கிராமத்திலே சிறுகுடிசைகள் சிறிது தூர இடைவெளியில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அமைந்துள்ளன: தேவி அக்குடிசைகளைக் கடந்தே ஓடி வந்தாள். அக்குடிசைகளில் வசிப்பவர்கள் அவளுடன் அன்பாகப் பேசுவது வழக்கம். ‘தேவி அதோ! உன்னுடைய அம்மா, உன் வரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோர்; சுறுக்காகப் போ. அம்மா சேனைக்குப் போவதற்காக நீ வரும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோர்’ என்று குசினி யன்னலுக்கூடாக எட்டிப்பார்த்த அன்னம்மா மாமி சொன்னார். ‘இந்தா, இந்த மாம்பழங்களையும் கொண்டு போ’ என்றார் முருகன் அன்னை. ‘புத்தொளி’ கிராமத்தின் நிலம் தட்டிப்போட்ட பெரிய உரோட்டி போலத் தட்டையானது. அந்த நிலம் காய்ந்து

வறண்டு கிடந்தது. நிலத்தில் இங்கொன்றும் அங்கொன்று மாக வெடிப்புகள் காணப்பட்டன. எங்கும் செம்மண் நிறைந் திருந்ததால் நிலம் சிவந்திருக்கும். காட்டுப் பகுதியில் வீசும் காற்று மிகவும் சூடானது. இந்நாள்களில் மாமரங்கள் நிறையக் காய்த்துள்ளன. தூரத்தில் நின்று பார்த்தால் அவற்றின் கிளைகள் காய்களின் பாரத்தால் முறிந்துவிடும் போலத் தோன்றும்.

தேவியின் வீட்டுக்கு முன்னால் ஒரு வேலி உண்டு. அதில் ஒரு கடப்பும் இருந்தது. அவள் அந்தக் கடப்பைக் கடந்து உள்ளே போனாள். அப்போது, “தம்பி! தம்பி! கூய், கூய், நீ எங்கே இருக்கிறேய்” என்று கத்தினாள். அவளுடைய சத்தத்தைக்

கேட்டு, வீட்டில் உள்ள எல்லோரும் முற்றத்துக்கு வந்தார்கள். அவளுடைய தாய் குட்டித் தம்பியை ஒக்கலையில் காவிக்கொண்டு வந்தாள். சின்னத் தங்கை மலரும் தம்பி சாந்தனும்

வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றார்கள். வீட்டு வாசலில் நின்ற சோம்பேறிப் பூனை, “‘மியாவ் மியாவ்’” என்று கத்தியது. அவர்களுடைய நாய் ‘கறுப்பி’ ஓரிடத்தில் இருக்காது; ஓடித் திரியும். அதுவும் ‘வவ் வவ்’ என்று குரைத்தது. வாலை ஆட்டிக் கொண்டு அவளை நோக்கி ஓடிவந்தது.

“‘அம்மா நேரஞ் சென்று விட்டதா? நான் எனது ஆசிரியை யிடம் அனுமதி பெற்றுப் பாடசாலை விடமுன்னமே ஓடி வந்தேன். எனது வகுப்பாசிரியை என்மேல் நல்ல அங்கு. வீட்டுப் பாடங்களைப் படிப்பதற்கும் தன் வீட்டுக்கு வரும்படி கூறினார்’’.

“‘இல்லை மகளே! நீ சாப்பிடு. பானையிலே சோறு இருக்கிறது; அந்தச் சட்டிகளிலே கறிகளும் இருக்கின்றன; போய் ஏச் சாப்பிடு.’’

மா, குட்டித் தம்பியை என்னிடம் தாருங்கள். சனைக்குப் போங்கள்; நாளைக்குச் சந்தைக்கு மரக்கறி போகவேண்டுமெல்லவா? அதற்கு நீங்கள் அப்பா செய்ய வேண்டும். அப்படியல்லவா அம்மா?.. சாப்பிடு’’.

^{நாலை} குகிரேன். குட்டித் தம்பியையும் பார்த்துக் கொள்கிறேன். தம்பியும், தங்கையும் எனக்கு உதவி செய்வார்கள் தானே! ’’

தேவி வீட்டுக்குள் ஓடினால். அங்கே ஒரு மூலையிலே சின்னஞ்சிறிய மரத்துண்டுகள் கிடந்தன. தோட்டத்திலே பொறுக்கிய வேப்பங்கொட்டைகளும் இருந்தன. அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். குட்டித் தம்பிக்கு முன்னால் அவற்றை வைத்தாள். பின்னர், புளியங்கொட்டைகள் இட்டு நிரப்பிய சிறு சீலைப்பையையும் கொண்டு வந்தாள்.

தேவியின் வீடு ஒரு சிறு குடிசை. அதில் ஓர் அறைதான் உண்டு. அந்த அறையிலேயே எல்லோரும் படுத்துறங்குவார் கள். அந்த அறையோடு இணைந்து ஒரு சின்னக் குசினி உண்டு. அறையும் குசினியும் ஒன்று சேர்ந்தே உள்ளன. இடையில் ஒரு கதவு தானும் இல்லை. அக்குடிசையின் சுவர்கள் மண்ணைவும் தடியினைவும் கட்டப்பட்டவை. கூரை வைக்கோலால் வேயப்பட்டுள்ளது.

“தேவி, சாப்பிடாமல் என்ன செய்கிறுய்? இந்தா, குட்டித் தம்பியைத் தூக்கு; நான் சேனைக்குப் போகிறேன்” என்று கூறிய தாய் சேனைக்குப் போய் விட்டாள்.

சேனை வீட்டிலிருந்து இரண்டு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ளது. தேவியின் தகப்பனும் தாயும், அங்கிருந்து குளத்துக் குப் பக்கத்தில் உள்ள காட்டை எரித்து அழித்தார்கள்; நிலத்தைத் துப்புரவு செய்தார்கள். எரிந்து எஞ்சிய மரக் கட்டைகளை எடுத்து நாட்டி, வேலி போட்டார்கள். அவ்வாறு தயார் செய்த நிலத்திலே கமஞ் செய்தார்கள். அதுதான் சேனைப் பயிர் செய்யும் அவர்களுடைய சேனை. அங்கு குரக்கன், எள்ஞா, சோளம், மிளகாய் என்பன பயிரிட்டார்கள்.

தேவி குட்டித் தம்பியை விளையாட விட்டாள். வீட்டு குள்ளே ஒரு மூலையில் ஒரு கத்தி கிடந்தது. அவன் எடுத்துக் கொண்டு போய், குசினியில் வைத்தான் உடைந்த பேணியையார் இங்கே கொண்டு வந்த எனக்குத் தெரியும்; இது பெரிய தம்பியின் வேறு இருக்கும். அவன்தான் இப்படியான கூடு செய்வான்”.

“அண்ணன் ஒருவர் சொல்லும் கேட்பதில்லை. அவர் கண்டெதையும் கொண்டு வந்து இங்கு போட்டுவிடுவார்” என்று மலர் கூறினார்.

‘என்ன தம்பி, உங்க்குத் தெரியாதா? இந்த வயதுக் குழந்தைகள் பாம்பைக் கூடப் பிடிக்கத் தயங்க மாட்டார்கள் அல்லவா? குட்டித் தம்பி இந்தப் பேணியைக் கண்டால் உடனே இதை எடுத்து வாய்க்குள் வைக்கப் பார்ப்பான். இந்தப் பேணி அவனுடைய கையை வெட்டினால் என்ன செய்வது? வாயில் வைக்கும்போது வாயில் வெட்டினால் என்ன செய்வது? ஏன் தம்பி? உங்க்கு இது தெரியாதா?’’

அந்த வீட்டிலே இன்னைரு மூலையில் ஒரு போத்தல் இருந்தது. அதிலே காய்கறித் தோட்டத்துக்குத் தெளிக்கும் கிருமிகொல்லி மருந்து இருந்தது.

‘‘இந்தச் சாமான்களையும் குழந்தைகள் எடுக்கக் கூடிய இடத்தில் வைக்கலாமா?’’ என்று கூறினார் தேவி. அவள் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தோட்டத்திலுள்ள விறகு மடுவத்தில் வைத்தாள்.

‘‘இப்போது குட்டித்தம்பி எடுக்கக்கூடிய கெட்ட சாமான் ஒன்றும் இங்கே இல்லை. இப்போது பெரியதம்பியும் தங்கச்சி யும் குட்டித் தம்பியைப் பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். நான் சாப்பிட்டுவிட்டு வருகிறேன். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டே நான் சாப்பிடப் போகிறேன்’’.

‘‘முடியாது, நான் விளையாடப் போகப் போகிறேன்’’ என்றார் சாந்தன். ‘‘தம்பி, அப்படிச் சொல்லாதே. அக்கா வுக்கு நல்ல பசி; வா, அக்கா சாப்பிடும்வரை, நாங்கள் குட்டித் தம்பியைப் பார்த்துக் கொள்வோம்’’ என்றார் தேவி.

“குடித் தம்பிக்கு நாங்கள் சொல்வது விளங்குமா? அவனுக்கு ஒரு வயது தானே?”, என்று கூறிச் சிரித்தான் சாந்தன்.

“அப்படி இல்லை தம்பி, பிறந்த நாள் முதல் குழந்தை களோடு நாங்கள் கதைக்க வேண்டுமென்று கூறுவார்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் மூளை வளரும். குழந்தைகள் கேட்டு மகிழ நாங்கள் பாட்டும் பாட வேண்டும்”

“இவையெல்லாம் யார் சொன்னது; எல்லாம் பொய்” என்றால் சாந்தன்.

“எங்களுக்கு இவற்றையெல்லாம் எமது ஆசிரியை கூறினார்” என்றால் தேவி. அதற்குச் சாந்தன் ஒன்றும் கூறவில்லை.

“நல்லது; தம்பி, நீ ஒரு பாட்டுப் பாடு” என்று சாந்தனிடம் கூறினால் தேவி. அவன் பாடினான்.

“பார்த்தாயா?” எவ்வளவு சந்தோசமாகச் சின்னத்தம்பி பாட்டைக் கேட்கிறான். அங்கே பார்! அவன் கைதட்டவும்

பார்க்கிறேன். அங்குமிங்கும் உடம்பைத் திருப்புகிறேன், நல்லது; குழந்தைகள் விரும்பும் பாட்டுகளையே பாட வேண்டும்; இல்லையா? குட்டித்தம்பி மரத்துண்டுகளை வைத்து விளையாட விரும்பினால், அவனை விளையாட விடுங்கள்’.

தேவி சாப்பிடுவதற்குச் சோறும் அவரைக் கறியும் பூசினிக் காய்ச் சண்டலும் இருந்தன. அவற்றுடன் அவளுடைய தம்பி பொறுக்கிக் கொண்டு வந்த இரண்டு விளாம்பழங்களும் இருந்தன.

தேவியின் வீடு மண்ணெலும் வைக்கோலாலும் கட்டப்பட்ட சிறு குடிசை. அவள் அதை மிகவும் விரும்பினான். அவள் அக்குடிசையின் பின் கதவினூடாகத் தூரத்திலுள்ள காட்டைப் பார்க்கும்போது அது அவளைக் கூவி அழைப்பதாக உணர்வாள். தேவி தன் சகோதரரிடம் அதிக அன்பாய் இருந்தாள். அவள், தன் குட்டித் தம்பியிடம் அளவு கடந்த அன்பு காட்டினாள். அவன் அவளுக்குத் தான் முற்றத்தில் வளர்க்கும் ரேஞ்சாச் செடியில் மலரும் பூவைப்போல அருமையாகத் தோன்றினான்.

தேவியின் முத்த தம்பி சிறிது குறும்பன். அவனைப் பள்ளிக் கூடத்திற் சேர்ப்பதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி

அடைந்தன. அவனைப் பள்ளிக் கூடத்திற் சேர்த்த முதல் நாளே அவன் அழுகொண்டு வீட்டுக்கு ஓடிவந்து விட்டான். அதனால், அப்பா கடுங்கோபமடைந்து அவனை நன்றாக அடித்து விட்டார். அடுத்தநாள், அம்மா அவனைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய்விட்டு வந்தார். அம்மா வீட்டுக்கு வருமுன்னரே அவன் வீட்டுக்கு ஓடிவந்து விட்டான். பள்ளிகூடத்துக்குப் போகாததினால் அவனைப் பலமுறை அப்பா கண்டித்தார். அம்மா, அவனை ஏசினார். அவனே பள்ளிக்கூடம் போகவே இல்லை.

சின்னத்தங்கை மலர், தான் பாடசாலை செல்லும் நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தாள். அவளுக்கு இப்போது நான்கு வயதுதான். ‘அடுத்த வருடம் நான் பள்ளிக்கூடம் போவேன்; என் அக்காவோடு நான் பள்ளிக்கூடம் போவேன்’ என்று கூறிக்கொண்டிருந்தாள்.

தேவி சோற்றைச் சாப்பிடத் தொடங்கினாள். தன் குட்டித் தம்பியைப் பார்க்கக்கூடிய இடத்தில் அவள் அமர்ந்திருந்தாள். குட்டித் தம்பி மரத்துண்டுகளை அங்குமிங்கும் வீசி விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். மலர், ஒரு பாட்டுப் பாடினாள். அவனுக்குப் பாட்டென்றால் ஆசை, அப்பாட்டுக்கேற்ப அவன் தன் கையில் வைத்திருந்த புளியங்கொட்டைப் பையை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தாள். தேவி, ‘கைதட்டு, கைதட்டு, கைதட்டு’ என்று கூறினாள். மலர் கைதட்ட, குட்டித்தம்பி அந்தப் பையை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தான். தேவி சாப்பிட்டு முடியும் வரை அவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தேவி கைகழுவுவதற்காக முற்றத்துக்குப் போனான். குறும் புப் பையனுன் சாந்தன் சண்டுவில்லையும் எடுத்துக் கொண்டு அக்காவுக்குத் தெரியாமல் தோட்டப் பக்கம் போனான். தோட்ட வேலியோரத்தில் ஓர் எட்டி மரம் நின்றது. அது பழங்களால் நிறைந்திருந்தது. சாந்தன் அந்த மரத்தின் கீழே போனான். அந்த மரத்தில் பழுத்துத் தூங்கிய பழக்குலைக் குச் சண்டுவில்லால் குறிவைத்து அடித்தான். இரண்டு பழங்கள் கீழே விழுந்தன. ‘நான் குறிவைத்தால் தப்பாது. இந்தப் பழங்களைச் சின்னத்தம்பிக்குக் கொடுப்பேன். அவ-

நுக்காகப் பாட்டும் பாடுவேன்'' என்று கூறினான். அந்தப் பழங்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வீட்டுக்கு ஓடினான்.

தட்டு, தட்டு, கையைத் தட்டு
குட்டித்தம்பி கையைத் தட்டு
எட்டிப் பழம் இரண்டு கையில்
எறிந்து விட்டுக் கையைத் தட்டு

அவன் பாடிக் கொண்டே சின்னத்தம்பிக்குக் கிட்ட வந்தான். குட்டித்தம்பி அந்தப் பழங்களைக் கண்டதும் கைதட்டுவது போலத் தன் பிஞ்சுக் கைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று உரோஞ்சி சிரித்தவாறு அப்பழங்களைத் தன் இரு கைகளிலும் தூக்கிக் கொண்டான். சாந்தன் அதைக் கண்டதும் மிகச் சந்தோசப் பட்டான். குட்டித்தம்பி அந்தப் பழங்களைக் கைகளிலே தூக்கியவுடனே, கறுப்பி நாய் 'வவ் வவ்' எனக் குரரக்கத் தொடங்கியது. அதைக் கேட்டுத் தேவி உள்ளே ஓடி வந்தாள். அப்போது குட்டித்தம்பி அந்தப் பழங்களை வாய்க்குள் கொண்டு போனான். அவன் உடனே குட்டித்தம்பியின் கையிலிருந்த பழங்களைத் தந்திரமாகத் தட்டிவிட்டான். குட்டித் தம்பி சிவன் அதனால் பயந்துவிட்டான்.

“சாந்தன், உனக்குப் புத்தி இல்லையா? அந்தப் பழங்களைத் தம்பி சாப்பிட்டிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? அவை நச்சுப் பழங்கள் அல்லவா?” என்று சாந்தனைக் கடிந்து பேசினான்.

“தம்பி என்னிடம் வா; நான் உன்னைத் தூக்குகிறேன்” என்று கூறிக்கொண்டு மலர் அங்கே வந்தாள்.

“இல்லை, இல்லை, தங்கச்சி, நீ சிறு பிள்ளை; உன்னால் அவனைத் தூக்க முடியாது? நீ கீழே கால் நீட்டி இரு. உன் மடியிலே அவனை வைத்துக்கொள். இந்தப் பேணியைத் தட்டு, இப்போது அவன் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். இந்தப் பேணியை மறுபக்கம் திருப்பிவை. இந்தத் தடியால் அதில் தாளத்தோடு தட்டு. அப்போது தம்பி அதை விரும்பிக் கேட்பான்” என்று சொன்னான் தேவி.

மலர் பேணியில் தடியால் தட்டத் தொடங்கினான். ‘இங்கே பார் அக்கா’ இந்தச் சத்தம் யானை நடப்பது போல இருக்கிற தல்லவா?

“தா தும் தும் தா
தத் தும் தும் தா”

“ஆம் தங்கச்சி நீ சொல்வது சரி” என்றாள் தேவி.

“டொங் டொங் டொங்”

இந்தச் சத்தம் முயல் பாய்வது போல இருக்கிறதல்லவா? அங்கே முயல் ஒடுக்கிறது. அண்ணே, அண்ணே, நான் அடிக்கும் போது நீர் அப்படித் துள்ளுகிறோ? நான் ஒரு பாட்டுப் பாடுகிறேன்”.

“நீர் ஆடும், அதைப் பார்த்துத் தம்பி சந்தோசப்படுவான்”. என்றாள் மலர்.

ஆனை வந்தது - காட்டு
ஆனை வந்தது.

தும்பிக் கையைத்
தூக்கிக் கொண்டே

ஆனை வந்தது.

கொம்பன் யானை
பினிறிக் கொண்டே

ஓடி வந்தது.

மரத்துக் கிளைகளை
மடக்கி முறித்து
மிதித்துப் போட்டது.

உரத்துச் சத்தம்
போட்டுக் கொண்டே
ஓடிப் போனது.

முயலும் வந்தது - காட்டு
முயலும் வந்தது.

கரிய வெள்ளைக்
குட்டி முயல்
பாய்ந்து வந்தது.

நறுக்கி நறுக்கி
நன்றாய்க் கிரை
நன்னித் தின்றது.

தோட்டப் பாகல்
வேலி மேலால்
துள்ளிப் பாய்ந்தது.

எங்கள் வீட்டுக்
கறுப்பி நாயும்
குரைத்துச் சென்றது.

இங்கும் அங்கும்
ஓடி யோடி
மோப்ப மிட்டது.

எங்கள் சொல்லை
மீறி யோடித்
துரத்திச் சென்றது.

பாடி ஆடி முடிந்தது. தேவி குட்டித் தம்பியைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டு முற்றத்துக்கு வந்தாள். தூரத்தில் நின்ற மரங்களிலிருந்து இலைகள் ‘சரசர’ வென விழுந்தன. குட்டித் தம்பி காட்சியைக் கையாற் சுட்டிக்காட்டி மகிழ்ந்தான். ‘அதோ. தம்பி கையைச் சுழற்றுகிறோன். இல்லையா? என்ன செய்கிறோன் தெரியுமா? அந்தப் பக்கத்தைக் காட்டுகிறோன்’ ‘அக்கா, அவன் தன்னை அந்தப் பக்கம் கொண்டு போகச் சொல்லுகிறோன்’. ‘இங்கே வா; குட்டித் தம்பி, நீ அந்தப் பூக்களை பார்க்கப் போகிறோ? என்றாள் மலர். தேவி

குட்டித் தம்பிக்கு செவ்வரத்தம் பூக்களைக் காட்டினான். அவன் அவைகளைக் கண்டு மிகமகிழ்ச்சி அடைந்தான். சிறிது நேரம் சென்றதும் சின்னத்தம்பி தூரத்தில் எதையோ கண்டு விட்டான். ‘உம்பா உம்பா’ என்று கத்தினான்.

‘தங்கச்சி அங்கே முயல் நிற்கிறதா என்று பார்’ என்றான் தேவி. ‘ஓ, அதோ ஓர் உடும்பு’ என்று கூறிக்கொண்டு சாந்தன் ஒடினான்.

‘தம்பி, என்னிடம் வா, உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் அதைக் காட்டுகிறேன்’ என்றான் மலர்.

‘இல்லை, தங்கச்சி உன்னால் அவனைத் தூக்க முடியாது. நாங்கள் போய் உடும்பைப் பார்ப்போம்’ என்றான் தேவி.

எல்லோரும் உடும்புக்குக் கிட்டச் சென்றார்கள். குட்டித் தம்பி கைகளைத் தட்டினான்; அவன் ஏதோ பேச முயற்சித்

தான். ‘ஹ, ஹ, ஹவா, ஹவா.’ “என் குட்டித் தம்பி உடும்பை ‘ஹவா’ என்று சொல்லுகிறேன்” என்று கேட்டான் சாந்தன். குழந்தைகள் அப்படித்தான் பேசவார்கள். அவர்கள் பேசத் தெரடங்கும்போது அப்படித்தான். தண்ணீர் என்பதற்கு ‘ணீ, ணீ’ . . . என்பார்கள். அவர்கள் அப்படி மழிலை பேசம் போது நாங்கள் சரியான சொல்லைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். குட்டித் தம்பி ணீ, . . . ணீ, . . . என்று சொல்லும்போது நீங்கள் “தண்ணீர் என்று சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்” என்றால் தேவி.

“அக்கா இது பெரிய பகடி, அது எப்படி அவனுக்கு விளங்கும். நீங்கள் எப்போதும் நம்பமுடியாதவற்றைத்தான் சொல்லுவீர்கள்” என்று கேலியாகச் சொன்னேன் சாந்தன். அப்போது அங்கே அவர்களுடைய மாமி வந்தார்.

“அதோ! குட்டித் தம்பி கண்ணைக் கசக்குகிறேன். அவனுக்கு நித்திரை வந்து விட்டது. அவனைக் கொண்டுபோய் நித்திரை யாக்குங்கள்” என்றார் மாமி. அவள் சிவனை வாங்கித் தோனோடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

“நேற்றும் காட்டுப் பன்றிகள் சேனையை நாசமாக்கி விட்டன. சேனையைக் காட்டுப் பன்றிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியாது போல இருக்கிறது. இரவு முழுவதும் நித்திரை விழித்திருந்தும் காட்டுப் பன்றிகள் சேனையை அழித்து விட்டன” என்று கூறிக்கொண்டு நடந்தார் மாமி.

“மகளே, உனக்கு வேலைகள் இருக்கும்; இல்லையா?” என்று தேவியிடம் கேட்டார் மாமி. “மாமி, தேவி நல்ல வொருபிள்ளை என்று கந்தசாமி மாமா சொன்னார். அவர் எங்கள் தோட்டப் பக்கமும் வருவார். யானை வந்தால் எனக்குப் புஞ்சுகம். யானையைத் துரத்தி, நாங்கள் எல்லோரும் சத்தம் போடுவோம்” என்றான் சாந்தன். அவனுக்கு அதைப் போன்ற காரியங்கள் விருப்பம்.

குட்டித் தம்பி சிவன் அழத்தொடங்கினான். “தம்பியை நித்திரையாக்க ஒரு பாட்டுப்பாடு சாந்தன். எந்தக் குழந்தையும் பாட்டைக் கேட்டால் அழுவதை நிறுத்திவிடும்” என்றார் மாமி.

தேவி, குட்டித் தம்பியைத் தோனோடு அணைத்துக் கொண்டு ‘ஆராரோ ஆரிவரோ’ என்று தாலாட்டுப் பாடினான்.

“தேவி வீட்டுக்குள் போய், பாயை விரித்து அதன்மேல் கால் நீட்டி இரு. கால்களின் மேல் குழந்தையை வளர்த்திக் கால்களை ஆட்டிக் கொண்டு தாலாட்டு, அப்போது குழந்தை விரைவாக நித்திரை கொள்ளும். பிறகு, மெதுவாகக் குழந்தையைப் பாயில் வளர்த்திவிடு” என்றார் மாயி.

“ஆராரோ ஆரிரரோ
 ஆரிரரோ ஆராரோ
 பச்சை இலுப்பை வெட்டிப்
 பால்வடியத் தொட்டில் கட்டித்
 தொட்டிலுமோ பொன்னலே
 தொடுகயிரே முத்தாலே
 முத்தளப்பான் செட்டி
 முடி கவிப்பான் ஆசாரி
 ஆசாரி நல்லவனும்
 ஆதரிக்க வல்லவனும்.”

தேவி குழந்தையை நித்திரையாக்க அதிக நேரம் செல்லவில்லை. குட்டித் தம்பி விரைவில் நித்திரைகொண்டுவிட்டான். தேவி அவனைப் பாயில் வளர்த்தி ஒரு துணியாலே போர்த்தி விட்டான். பின்னர், தன் பாடசாலைப் புத்தகங்களை எடுத்துப்

படிக்கத் தொடங்கினால்; ஆசிரியை கொடுத்த வீட்டுக் கணக்கைச் செய்தாள். பின்னர், சூழற் பாடம் படித்தாள். அடுத்த நாள், வாசிக்க வேண்டிய பாடத்தையும் வாசித்தாள். அதி மூன்றாவது பயிற்சிகளையும் செய்தாள்.

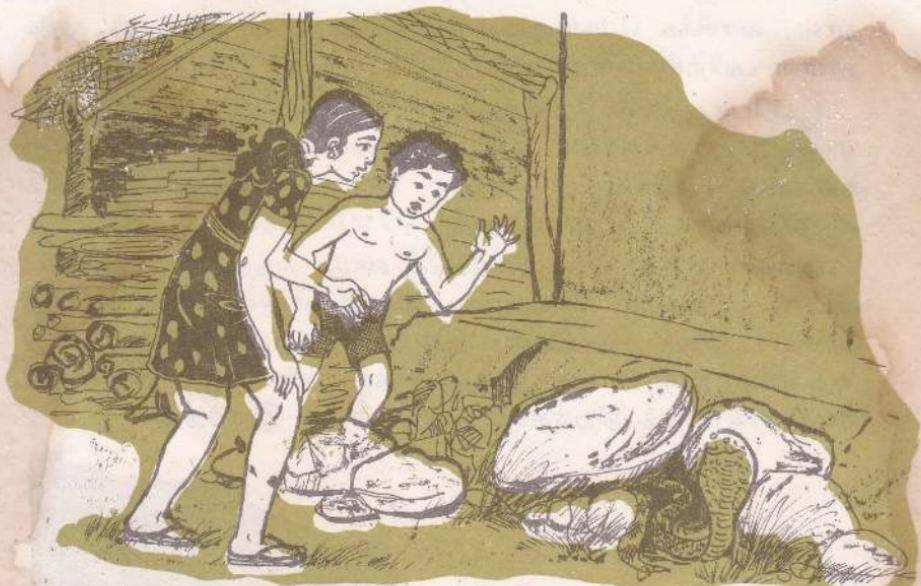
இப்போதுதான் தேவிக்குச் சந்தோசமாக இருந்தது. சுற்று முற்றும் பார்த்தாள். தன் தம்பியைக் கண்டாள். அவள் கதவைப் பூட்டிவிட்டு அம்மா வருமுன் வீறாக பொறுக்கி வருவதற்காகத் தோட்டத்திற்குப் போனான்.

அவள் வீறாக பொறுக்கிக்கொண்டு வந்தாள். பின்னர், வீட்டைச் சுத்தம் செய்தாள். வீட்டு வாசலருகிலே கிடந்த பெரிய கல்லீலக் கண்டாள். அதைப் புரட்டினாள். அப்போது அதன்கீழ் ஒரு பாம்பு இருப்பதைக் கண்டாள். அது தன் நீலக் கண்களைத் திறந்தபடி அசையாமல் இருந்தது.

“இங்கே வந்து பாருங்கள், ஒரு பாம்பு இது என்ன பாம்பு” என்று கத்தினான். சாந்தனும் மலரும் அங்கு ஓடி வந்தனர். “அதற்கு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். பாம்பு களுக்குக் கண் இமை இல்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? அதனாலேதான் அவை கண்களை மூடுவதில்லை. அவை, தமது பழைய தோலைக் கழற்றிவிடும். புதியதோல் மென்மையானது. அதனால், அவற்றூல் ஊரமுடியாது. அப்போது அவற்றை எளிதாகக் கொன்று விடலாம்” என்றால் தேவி.

“ஏன் விசப் பாம்புகளைக் கொல்வதில்லை? இப்போது கொல்வது எனிதல்லவா?” என்று கேட்டான் சாந்தன்.

“நாங்கள் அவற்றுக்குத் தொல்லை கொடுக்காவிட்டால் அவை எங்களைத் தீண்டா. எங்கள் எதிரியானாலும் அவை பெலவீன் மாயிருக்கும்போது கொல்லக்கூடாது” என்றார் தேவி. சாந்தனும் மலரும் அந்தப் பாம்பைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். “நாங்கள் எங்கள் சூழலைச் சுத்தமாக வைத்திருப்போம். புல் பூண்டுகளை வெட்டித் தோட்டத்தைத் துப்புரவு செய்வோம். இன்றைக்கே தோட்டத்தைச் சுத்தம் செய்வோம். நாங்கள் மூவரும் சேர்ந்தால் அதைச் செய்ய முடியாதா?” என்று சொன்னார் தேவி. “அப்போது, இந்தப் பாம்பை என்ன செய்வது?” என்று கேட்டான் சாந்தன்.

“நாம் தொல்லை கொடுக்காவிட்டால் அவை தீங்கு செய்ய மாட்டா? என்று நான் முன்னரே சொன்னேனே! நாம் எங்கள் தோட்டத்தை ஒவ்வொரு நாளும் சுத்தம் செய்தால் பாம்பு வந்து ஒளித்திருப்பதற்கு இடம் கிடைக்காது. அது திரும்பிக் காட்டுக்கே போய்விடும்” என்றார் தேவி.

சாந்தனும் மலரும் அவள் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டனர். “நாங்கள் இப்போதே தோட்டத்தைச் சுத்தம் செய்வோம். நான் புல்பூண்டுகளைப் பிடுங்குகிறேன். பயனுள்ள செடிகளைப்

பிடுங்க வேண்டாம். எங்கள் ஆசிரியர் சொன்னது உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே. நாங்கள் பிடுங்குகின்ற ஒவ்வொரு மரத்துக்குப் பதிலாக இன்னைரு மரத்தை நாட்ட வேண்டும். ஆசிரியர் சொன்னதிலே பெரிய உண்மை இருக்கிறது' என்று கூறினால் தேவி.

"நான் புல்பூண்டுகளைப் பிடுங்கி ஓரிடத்திலே குவிக்கிறேன். இலைகுழைகளையும் குப்பைகளையும் அங்கேயே போடுகிறேன்" என்றால் சாந்தன்.

"அப்படிச் செய்தால் பாம்பு வராதா?" என்று கேட்டால் மலர்.

“இல்லை, அது ஒரு போதும் வராது. எங்கள் வீட்டில் தள பாடங்கள் இல்லை. அதனால் வீட்டைச் சுத்தம் செய்வது எனிது. தம்பி, உனது விளையாட்டுச் சாமான்களை உரிய இடத்தில் வைக்கவேண்டும். வாருங்கள், நாம் சுத்தம் செய் வோம்” என்றாள் தேவி.

மூவரும் சேர்ந்து தோட்டத்தைச் சுத்தம் செய்தனர். மூவரும் நித்திரை செய்யும் குட்டித் தம்பியிலும் கவனமாயிருந்தனர்.

“இப்போது பாருங்கள், எங்கள் தோட்டம் எவ்வளவு சுத்த மாயிருக்கிறது; எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது” என்று சொன்னேன் சாந்தன். “இப்போது நீங்கள் குளித்துவிட்டு உடைமாற்றுங்கள். அம்மாவும் அப்பாவும் வந்து பார்த்தால் ஆச்சரியப்படுவார்கள்” என்றாள் தேவி. அவர்கள் குளித்து விட்டு உடை மாற்றியபோது மாலை ஐந்து மணி இருக்கும். “அதோ! குட்டித் தம்பி எழுந்து ஓடி வருகிறான்.” “அவன், அழுகிறான் அவனுக்குப் பசி.”

“உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்” என்று கேட்டான் சாந்தன். “எனக்குத் தெரியும் அவன் எப்போது நித்திரை செய்வான்; அவனுக்கு எப்போது பசிக்கும், எப்போது சுகமில்லை என்று அவன் அழும் விதத்தைப் பார்த்தே அறிந்து விடுவேன். நீங்களும் நன்றாக அவனை அவதானித்தால் கூறிவிடுவீர்கள்” என்றாள் தேவி.

தேவி, அம்மா தயார் செய்து வைத்த பாலைக் குட்டித் தம்பிக்கு கொடுத்தாள், பின்னர், அவனையும் தூக்கிக் கொண்டு மூவரும் தோட்டத்துக்குப் போனார்கள். குட்டித் தம்பி காட்டும் பொருள்களைப் பற்றி அவனேஞ்டு பேசினார்கள். அவனைச் சிரிக்க வைத்தார்கள்.

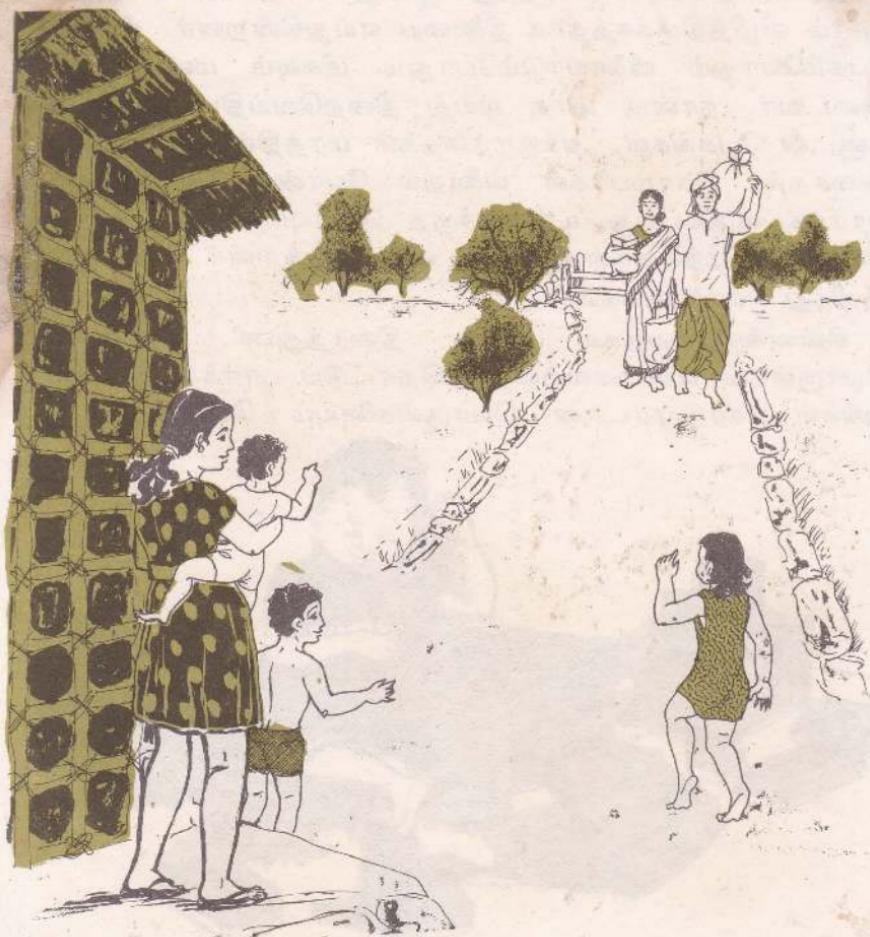
“நீங்கள் குட்டித் தம்பியோடு பேசவேண்டும். அவனுக்கு நீங்கள் விரும்பிய பொருள்களைக் காட்டவேண்டும்; அவன் பார்த்து மகிழ அவனுக்கு முன்னால் பாடி ஆட வேண்டும்” என்று தேவி கூறினாள்.

குளிர்மையான காற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது.

“இந்தக் காற்று நல்ல குளிர்மையாய் இருக்கிறதல்லவா? குட்டித் தம்பி எவ்வளவு சந்தோசமாக இருக்கிறான் பார்த்தீர்களா? ஒவ்வொருநாளும் குட்டித் தம்பியை இவ்வாறு

கொண்டுவரவேண்டும். அப்போது அவன் சந்தோசப் படுவான்” என்று தொடர்ந்து கூறினால் தேவி.

“அதோ! அப்பாவும் அம்மாவும் வருகிறார்கள். பல சாமான் கள் கொண்டு வருகிறார்கள்”. என்று கூறிக் கொண்டு அவர்களை நோக்கி ஒடினால் மலர். அப்பாவும் அம்மாவும் தோட்டத்தை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். “இன்று தோட்டம் அழகாக இருக்கிறது. நீங்கள் தானேசுத்தஞ்செய்தீர்கள்? எவ்வளவு நல்ல பிள்ளைகள். எனது முத்தமகள் இப்படி உதவினால் நல்ல பிள்ளையாக வளருவாள்” என்று கூறிய தகப்பன் தேவியைக் கட்டி அனைத்து நீ’என்னுடைய நல்ல பிள்ளை’ என்றார்.

அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அமிகங்கள்

இந்நாலை வாசிக்கும் நீங்கள், உங்களது சின்னத்தமிழ் தங்கையரைக் கண்காணிப்பவர்களாகவோ, தமிழ் தங்கை களுடன் அடிக்கடி கூடி விளையாடுபவர்களாகவோ இருப்பீர்கள். சின்னஞ்சிறு தமிழ், தங்கையரைக் கண்காணிக்கும் போது நீங்கள், பின்வரும் விடயங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தமிழ், தங்கையர் பிறந்து மூன்று மாதமாவில் அதிக நேரம் விழித்திருக்கத்தக்க நிலையை எய்துகின்றனர். நீங்கள் பேசும்போதும் விளையாடும்போதும் மிகவும் மனமகிழ்ச்சி அடைவர். நான்கு மாத வயது நிறைவெய்திய குழந்தை களுடன் பேசுங்கள். அக்குழந்தைகள் மரத்தின் இலை குழை அசைதல், கொம்பர்கள் வளைதல் போன்ற பலவற்றைப் பார்க்க விரும்புவது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவற்றைப் பார்க்கக் குழந்தைகள் பெரிதும் விரும்புகின்றனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

சின்னக்குழந்தைகள் சுவர், திரைத்துணி, மெல்லிய பொருள்கள் என்பனவற்றைத் தொட்டுப் பார்க்க இடமளியுங்கள். கரடுமூரடான் பொருள்களையும் மென்மையான

பொருள்களையும் கடினமான பொருள்களையும் பிரகாசமான பொருள்களையும் சத்தங்களை உண்டாக்கும் பொருள்களையும் கையாற் பிடிக்க இடமளியுங்கள். அக்குழந்தை சுற்றுடலி ஹள்ள பல்வேறு பொருள்களைக் கையாள்வதின் மூலம் அதன் மூலையும் வளர்ச்சியடைகின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? தம்பிக்கோ தங்கைக்கோ அபாயத்தை விளைவிக்கக் கூடிய பொருள்களைக் கொடுக்காதீர்கள்.

ஏழு மாதமளவில், சிறிய குழந்தைகளிற் பலர், இருக்கக் கூடிய நிலையை அடைவார்கள். பல்வேறு பொருள்களையும் தேடிப்பார்ப்பதில் மிகவும் நாட்டங் காட்டுவார்கள். ஒரு கையிலிருந்து மற்றக் கைக்குப் பொருள்களை மாற்றவும், பல்வேறு பொருள்களையும் வாயிற்போட்டுச் சுவையை அறிய வும், பொருள்களை உரோஞ்சிச் சத்தத்தைக் கேட்கவும் ஏதாவதொன்றைக் கீழே போடவும் மிகவும் விரும்புகிறார்கள். இந்தப் படத்தில் அத்தகைய பொருள்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன:

எட்டுமாதமளவில் குழந்தைகளைத் தனியே விட வேண்டாம். அவர்கள் பல பொருள்களைப் பார்க்கவும், பல்வேறு சத்தங்களைக் கேட்கவும், விரும்புவதால் அதற்கேற்ற இடங்களில் அவர்களை விடுங்கள். மரங்கள் மலர்கள் முதலானவை நன்றாகத் தெரியும் வகையிலும், சத்தங்கள் தெளிவாகக் கேட்கும் வகையிலும் வீட்டு விருந்தையிலும், முற்றத்திலும், யன்னஸ்கருக்கு அருகிலும் குழந்தைகளை விடுங்கள். சமையலறையில் உருளைக்கிழங்கு, கிழங்கு என்பனவற்றை சுத்தம் செய்யும்விதம், காய்கறி வெட்டும் விதம் ஆதியனவற்றை அவர்கள் பார்க்கவிரும்புகிறார்கள். அவை தவிர, காய்கறிகள், பீங்கான், கோப்பைகள் என்பனவற்றைக் கழுவும்போது உண்டாகும் சத்தங்களைக் கேட்க மிகவும் விரும்புகின்றனர். அந்த வேளைகளிலெல்லாம் குழந்தைகளுடன் பேசுங்கள். கேள்வி களைக் கேளுங்கள். குழந்தைகளிடமிருந்து அவற்றிற்குப் பதிலைப் பெறுங்கள். அவர்கள் பதில் உங்களுக்கு விளங்காமல் இருக்கலாம். அவ்வாறிருப்பினும் பரவாயில்லை. இப்பறுவத் திலே குழந்தை பல்வேறு சத்தங்களை உண்டாக்கக் கூடியதாக விளங்கும். குழந்தைகள் செய்யும் ஒலிகள், நீங்கள் பேசுகிற சொற்களைக் குழந்தைகளும் பேசுவதற்குச் செய்யும் முயற்சி

களைக் குறிக்கும். நீங்கள் எப்பொழுதும் குழந்தைகளுடன் பேசாதிருந்தால், அவர்கள் அச்சொற்களைக் கற்றுக் கொள்ள முயலாது விடவும் கூடும். ஆகையால், சின்னத் தம்பி, தங்கையருடன் எப்பொழுதும் பேசுங்கள்.

குழந்தை ஒன்பது மாதமளவில், பலவேறு பொருள்களை எடுத்து ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக வைத்து அடுக்க விரும்புகின்றது. அக்குழந்தைகளுக்குப் பல பொருள்களையும் இலகுவாகக் கையினால் எடுக்க முடியும். குழந்தைபொருள்களை இழுத்தெடுத்து, அவற்றை வைத்து விளையாடுவதற்கு விரும்புகின்றது. உங்களுடன் இருக்கவும் பேசவும் குழந்தை மிகவும் விரும்புகின்றது. நீங்களும் குழந்தையுடன் சேர்ந்து விளையாடும் போது குழந்தை மகிழ்ச்சியடைகிறது. இந்தப் படத்தைப் பாருங்கள். இதில் காட்டியவாறு குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கு இடமளியுங்கள்.

பத்தாம் மாதமளவில், குழந்தை கைகளை நன்கு உபயோகிக்கும். சிறிய பொருள்களாயின் கைகளாலே அவற்றைத் தூக்கும். விரல்கள், பெருவிரல்கள் என்பனவற்றை நன்றாக உபயோகிக்கும். ஒரு கயிற்றைக் கையாற் பிடித்து இழுக்கவும் குழந்தையால் முடியும். மேசை விரிப்பை இழுத்து வீசவும், தொங்க விட்டிருக்கிற சீலையை இழுத்து வீசவும், குழந்தையால் முடியும். எல்லாப்பொருள்களையும் கையிலெலுக்கவும் குழந்தை முயல்கிறது. குழந்தைக்கு விபத்தை ஏற்படுத்தும் பொருள்களையும் பெறுமதியான பொருள்களையும் கண்ட இடங்களில் வைக்காது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். குழந்தைக்கு விளையாட்டில் மிகவும் விருப்பு உண்டு. இத்தகைய நேரங்களிற் கூடுமானவரையில் அவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடுங்கள்; அவர்கள் விளையாட்டுக்கு ஒத்தாசை நல்குங்கள்.

பதினேராம் மாதமளவில், நீங்கள் சொல்வனவற்றைக் கேட்பதற்குக் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பும். ‘கைதட்டு - கைதட்டு’ என்று சொல்லும்போது குழந்தையும் கைதட்ட முயலும். நீங்கள் சொல்வனவற்றைக் குழந்தையும் பின்பற்றிச் செய்ய முயலும். நீங்கள் செய்வன சிரிப்புட்வெனவாயின் குழந்தை சிரிக்கும். நீங்கள், செய்வனவற்றை அடிக்கடி செய்வதைக் காணுவதில் குழந்தை மகிழ்ச்சியடைகிறது. நீங்கள் பாட்டொன்றைப் பாடினால் அப்பாடலை மீண்டுமீண்டும் கேட்டு

பதற்குக் குழந்தை விரும்புகிறது. நீங்கள் மேலும் கீழும் குதித்துக் காட்டினால், அதனையே அடிக்கடி பார்ப்பதில் விருப்பம் கொள்கிறது. தம்பி தங்கையருக்குப் பாடிக்காட்டும் பாட்டுக்களை நீங்கள் உங்கள் ஆசிரியையிடமோ அம்மா, அப்பா ஆகியோர்களிடமோ கற்றுக் கொண்டு பாடுங்கள். குழந்தை மகிழ்ச்சியடைவதைக் காணும்போதெல்லாம் உங்களுக்கும் குழந்தைகளிடத்தில் ஆசையுண்டாகும்.

குழந்தை பொருள்களைத் தொட்டும், பரிசோதித்தும் பார்ப்பதற்கு விரும்பும். குழந்தை அடுப்பங்கரைக்குச் செல்லவும் விளக்குக்கு அருகே செல்லவும் முயலும். உங்களால் கண் காணிக்கக்கூடிய இடங்களிலே குழந்தைகளை விளையாட விடுங்கள். அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்தல் மிகவும் அவசியம். இவ்வாறுன பாதுகாப்பு அளிக்கையிலே குழந்தையின் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்காத வகையிலே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அவசியமில்லை என்று ஒதுக்கிவிடும் பல்வேறு பொருள்களிலே குழந்தைக்கு விருப்பம் ஏற்படுகிறது. நீங்கள், வைத்திருக்கும் பொருள்கள் எல்லா வற்றையும் துழாவி எடுத்துப் பார்ப்பதற்கு ஆசை கொள்கிறது.

இப்பறுவத்திலே, ஏதாவதொன்றைத் துவாரத்தினாடாகப் பார்ப்பதற்கும், பொதியொன்றை இழுத்தெடுத்துப் பார்ப்பதற்கும் குழந்தை விரும்புகிறது.

பன்னிரண்டாவது மாதமளவில், வண்ணப்புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்ப்பதற்குக் குழந்தை ஆசைப்படுகிறது. புத்தகங்களின் பக்கங்களை விருப்புடன் புரட்டுகிறது. பல்வேறு சத்தங்களைக் கேட்பதற்கும் விரும்புகிறது. சேவல் ‘கொக்கரக்கோ’ எனக் கூவுவது போலவும் அனில் ‘ரிங் ரிங்’ என்று சத்தமிடுவது போலவும் காகம் ‘கா கா’ என்று கரைவது போலவும் செய்து காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறது. சித்திரங்களையும் உருவப் படங்களையும் பார்ப்பதற்கும் விரும்புகிறது. நீங்கள் குழந்தைக்கு இப்படங்களைக் காட்டி விளக்கலாம். நீங்கள் சொல்வது குழந்தைக்கு விளங்காதென, நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். நீங்கள் குழந்தையுடன் பேசும்போது குழந்தையைப் போல மழலைமொழி பேசாமல் உங்கள் கருத்துகளைச் சிறிய வாக்கியங்களாகக் கூறுங்கள். திருத்தமான சொற்களை

எப்போதும் உபயோகியுங்கள். கூடியவரையில் அச்சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் கூறுங்கள். பல்வேறு புத்தகங்களிலிருந்தும் வெட்டி எடுத்த வண்ணப் படங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தை ஆக்கிக் கொடுங்கள்.

பதின்மூன்றுவது மாதமளவிலே, குழந்தையானது பாடல்களைக் கேட்பதிற் பிரியம் காட்டும். அத்தகைய பாடல்களை ஆசிரியரிடமிருந்து கற்று, மனப்பாடஞ் செய்து கொள்ளுங்கள். குழந்தைக்குமுன், அவற்றை நிதமும் பாடி மகிழ்வியுங்கள்.

பதினேண்காவது மாதமளவில், எவரினதும் உதவியின்றி குழந்தையினால் நடமாட முடியும். பூஜை, நாய் போன்ற பிராணிகளை எப்பொழுதும் தேடிப் பார்க்கும். அவைகளைப் பற்றிக் குழந்தையுடன் பேசவதில் ஈடுபடுங்கள். வீட்டில் விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடிய இடைஞ்சலான இடங்களைப் பற்றி மிகவும் விழிப்பாய் இருங்கள். குழந்தைகள் அந்த இடங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க முயலக்கூடும்.

பதினைந்தாவது மாதமளவில், படிக்கட்டுகளில் ஏற மிகவும் விரும்பும். கதிரைகளின் மேல் ஏறல், மேசைகளின் கீழே நுழைதல் என்பனவற்றில் மிகவும் விருப்பங் கொள்ளும். குழந்தை இவற்றைச் செய்வதற்கு அனுமதியுங்கள். ஆனால் அவர்கள் விபத்திற் சிக்கிக் கொள்ளாத வகையிலே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பருவத்தில் ஏதாவது ஒரு காரணத்திற் காகக் குழந்தை அச்சங்கொண்டால் அந்தப் பயம் குழந்தையின் பிற்கால வாழ்க்கையிலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

பதினேழாவது மாதமளவில், குழந்தை ஏதாவது ஒரு பொருளை இழுத்துக் கொண்டு செல்வதில் நாட்டம் காட்டும். மெஸ்லிய தென்னமட்டையை இழுத்துக் கொண்டு செல்வதற்கு முயலும் (படம்). இப்பருவத்தில் நீரில் விளையாடல் குழந்தைக்கு மிகவும் பிரியமான விளையாட்டுகளில் ஒன்றுக் கிருக்கும். நீரைத் தப்பி விளையாடவும், பல பாத்திரங்களுள் உகுத்தி விளையாடவும், வடித்து விளையாடவும், கையாலே அடிக்கவும், சுவைத்துப் பார்க்கவும் குழந்தை மிகவும் விரும்பும். புனல், கிடேச்சை, ஓட்டைச்சிரட்டை, நெருப்புக்குச்சி என்பனவற்றுடன் விளையாட விரும்புவதைப் பார்க்கையில் உங்களுக்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாகும். இப்பருவத்திலிருந்து உபயோகித்த பின்னர் வீசப்படும், வெற்றுக் கடதாசி மட்டைப் பெட்டி, கடதாசி என்பனவற்றைக் கொடுங்கள். இவற்றைக் கிழித்து வீசம்போது, அவற்றிலிருந்து எழும் சத்தங்களாற் குழந்தை புதியதோர் இன்பத்தைப் பெறுகிறது. குழந்தை ஏதாவதொன்றைக் கீறவும் ஆசைப்படுகின்றது. எனவே, குழந்தைக்குக் கரித்துண்டு அல்லது ‘கிரேயோன்’ வண்ணக் கட்டியைக் கொடுங்கள். குழந்தை கடதாசியிலே கோடுகளை வரையும். அது பெரியதோர் வேலையெனக் கண்டு மகிழ்ச்சியடையும். இப்பருவத்தினர் தாலாட்டுப் பாட்டு, மேள இலயம், தாளம் என்பனவற்றில் மிகவும் பிரியம் காட்டுவர். அவற்றை உரத்துப் பாடுங்கள். இரண்டு வயதை எட்டும் போது ஊஞ்சல் ஆடுவதில் விருப்பங் கொள்வர். தொடக்கத்தில் ஓரளவு பயமிருந்தாலும் பின்னர் அப்பயம் நீங்கிலிரும். குழந்தை, தானே ஊஞ்சலில் ஆடிக் காற்றிலே மேலே உயரும் போது அது பெறும் இன்பம் சொல்லுந்தரமன்று. குழந்தை சுற்றுடலிலுள்ள செடிகள், இலைகள், மலர்கள் என்பனவற்றை

யும் கூழாங்கற்களையும் கூடத் தேடிக்கொள்வதில் மிகுந்த ஆசை கொள்கிறது. அதற்கு இடமளியுங்கள். குழலிலுள்ள அபாயமில்லாத பொருள்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கும் அவற்றைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கும் இடமளியுங்கள். இப்பருவத்தில் மரக்கரண்டி ஒன்றை எடுத்துச் சுத்தமான மெல்லிய மணலை அளந்து விளையாட இடமளியுங்கள்.

குழந்தை, இரண்டாவது வயதளவில் வளர்ந்தவர்களுடன் பேசுவதற்கு மிகவும் விரும்பும். அம்மா, அப்பா செய்யும் வேலையைப் பாவனை செய்வதில் ஆர்வங்காட்டும். குழந்தை ஏதாவதொன்றைச் செய்து கொண்டே பேசுவதை நாங்கள் எப்பொழுதும் காண்டல் கூடும்.. ‘இவ்வாறு குழந்தை பேசுதல் மிகவும் முக்கியம். குழந்தை இவ்வாறு பேசுவதன் மூலம் பல

விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும். குழந்தை விளையாட்டில் ஈடுபடும் எல்லா வேளைகளிலும் உற்சாகமூட்டுங்கள். இதற்குச் சுற்றுடலிற் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். சின்னஞ்சிறிய தங்கை தம்பியர் விளையாடும்போது பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்வர்.

இரண்டு வயது நிறைவெய்திய தமிழ் தங்கையருடன் சேர்ந்து விளையாடுதல் மிகவும் முக்கியம். இந்தச் சந்தர்ப்பங்களிலே பேசுதலும் முக்கியம். தமிழ் தங்கையருக்குக் கதைகளை எப்பொழுதும் சொல்லுங்கள். ஒரே கதையைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதற்கு ஆயத்தமாக இருங்கள். இனசனத்த வர்களுடைய வீடுகளுக்குச் செல்லல், புதுவருடம் கொண்டாடல் ஆகியவற்றை விளையாட்டாகச் செய்வதற்கும் குழந்தைகள் விரும்புவர். அவர்களுடன் சேர்ந்து அத்தகைய விளையாடுக்களை விளையாடுங்கள்.

விபத்துக்களின்றும் விலக்கல்

குழந்தைகள் அடுப்பங்கரைக்குச் செல்வதைத் தவிர்த்தல் மிகவும் அவசியமானது. சின்னங்களிறு குழந்தைகள் நிலத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அடுப்படிக்குச் செல்வது இயற்கையான சுபாவம். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குச் செல்வதைத் தவிர்ப்பதற்காக அடுப்பை உயரமான இடத்திலே அமைக்கலரம்; அல்லது, குழந்தை குசினிக்குள் செல்ல முடியாதவாறு தடை அமைத்து விடலாம்.

பாம்புகள், தேனீக்கள் வாழும் இடங்களுக்குச் செல்லாமற் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வாசல், தோட்டந்துரவு என்பன வற்றைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தலிலே கவனஞ் செலுத்துங்கள்.

தம்பி தங்கையர் கையில் மாபிள், சிறியகல் போன்ற பொருள்கள் அகப்படும் வகையில் வைக்காதீர்கள். அவைகள் கையில் அகப்பட்டதும், அவர்கள் அவற்றைப் பழக்கப்படி வாய்க்குள் வைப்பார்கள். சின்னஞ்சிறிய குழந்தை வசிக்கும் வீட்டில், அத்தகைய பொருள்கள் அகப்படாதவகையில் வைத்துக் கொள்ளப் பாருங்கள். அவ்வாறே நஞ்ச மருந்து என்பன வற்றைக் குழந்தைகளுக்கு எட்டும் இடங்களில் வைக்காதீர்கள். குழந்தை நச்சுப் பழங்களை எடுத்துவைத்து விளையாடுவதற்குத்தானும் அனுமதிக்காதீர்கள்.

குழந்தை மரத்திலிருந்து தப்பித் தவறி விழுந்தாலும் வாகனத்தினால் மோதப்பட்டுக் காயப்பட்டாலும் இருந்த

இடத்திலேயே இருக்கவிட்டு நன்றாகத் துணியாற் சுற்றி, பிறர் உதவியைப் பெறுங்கள்.

விழுவதாலோ உராய்வதாலோ உண்டாகும் வெளிக் காயங் களைச் சவர்க்காரங் கலந்த வெந்தீரால் நன்றாகக் கழுவுங்கள். புண்களைக் கழுவதற்கு உப்புக் கலந்த நீரையும் உபயோகிக்கலாம். காயப்பட்ட புண்களைக் கழுவாமல் விடுவதால் அவை அசுத்தமடையும். காயங்களைச் சுற்றிக் கட்டுவதற்கு அழுக்குத் துணிகளை உபயோகிக்காதிர்கள்.

குழந்தை நோயற்றபோது நீங்கள் செய்யவேண்டியவை எனவ?

சின்னஞ்சிறிய தம்பி தங்கையர் சுகவீனமுற்ற வேளைகளில் யாராவது தமது பக்கத்தில் இருப்பதையே விரும்புவார்கள். அதனால், நோயற்ற வேளைகளில் குழந்தைகளின் பக்கத்தில் இருத்தல் வேண்டுமென்பதை மனத்திலிருத்திக் கொள்ளுங்கள். குழந்தைகளுக்கு உற்சாகழுட்டும் சுவையான கதைகளைச் சொல்லுங்கள்; அல்லது, பாட்டுப் பாடுங்கள்.

குழந்தையைச் சுத்தமானதும் அமைதியானதுமான இடத்திலே படுக்கச் செய்யுங்கள். ஈக்கள் மொய்க்காமல் உணவுவகைகளை மூடி வையுங்கள். நோயினால் மிகவும் அவதியறும் வேளையிலே, குழந்தையின் கைகால்களைப் பிடித்து விடுங்கள். குழந்தைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு அம்மா அப்பா ஆகியோருக்கு உதவி செய்யுங்கள்.

குழந்தை நோயற்ற வேளைகளிலே குடிப்பதற்கு நீர் முதலியன் தேவைப்படும். முடியுமானவரையில் நீரை நிறையக் குடிக்கக் கொடுங்கள். கஞ்சி, குப்பு, தோடம்பழச்சாறு முதலியனவற்றைக் கொடுங்கள்.

யிருக்கு ஆபத்தானநிலைகளை அறிந்து கொள்ளல்

குழந்தை மிகக் கடுமையாக நோயற்றிருக்கும் வேளையில், குழந்தையைத் தனியே விட்டுச் செல்லாதிர்கள். உங்களுக்கு உதவி செய்ய ஒருவரை அழைத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வளர்ந்தோர் உதவியை நாடுங்கள். நீங்கள் மாத்திரம் வீட்டிலே தனியே இருந்தால், குழந்தையையும் உங்களுடன் கொண்டு சென்று வளர்ந்தோர் ஒருவரின் உதவியைப் பெறுங்கள்.

வயிற்றேட்டம்

சிறு குழந்தை ஏறக்குறைய மூன்று மணித்தியாலங் களுக்கு ஒருமுறையாவது மலங்கழித்தல் இயல்பு. ஆனால், அவ்வாரை வேளொகளிலும் வயிற்றில்கோளாறு இருத்தல் கூடும். குழந்தை அமைதியின்றிக் காணப்பட்டால் அழும். வயிற்றில் கோளாறினுலோ வேறுவித வருத்தத்தினுலோ வருந் தக்கூடும். அப்போது, தாயுடன் பேசக்கூடிய வயதுடைய ஒரு குழந்தைக்குக் கழிச்சல் இருக்குமாயின் அது நல்லதோர் அறிகுறியன்று. இத்தகைய வயிற்றுக் கோளாறுகள் வராமல் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். பின்வரும் பாதுகாப்புகளை முன்னாடிச் செய்க : -

1. சின்னக் குழந்தைகளுக்கு கொதித்து ஆறிய நீரையே குடிக்கக் கொடுங்கள்.
2. ஈக்கள் மொய்க்காமற் பாதுகாக்க உணவை மூடி வையுங்கள்.
3. மலசலகுடங்களை உபயோகியுங்கள்.
4. கைகளை நன்றாகக் கழுவியபின், உணவை உண்ணுங்கள்.
5. குழந்தை அசுத்தமான பொருள்களை வாய்க்குள் வைப்ப தற்கு இடங்கொடாதீர்கள்.

பகுதி I.

1. தேவி பாடசாலையிலிருந்து ஏன் நேரத்துடன் வந்தாள்?
 - (அ) சேனையில் வேலை செய்யச் செல்வதற்காக
 - (ஆ) தான் குட்டித் தம்பியைப் பார்த்துக்கொண்டால் அம்மா சேனைக்குப் போக வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக
 - (இ) பாடசாலையில் இருக்க விருப்பமில்லாதபடியால்
 - (ஈ) அவர்ணுடைய வீடு பாடசாலையிலிருந்து அதிக தூரத் திலிருந்தபடியால்
2. தேவி, வீட்டுக்கு வந்து குட்டித் தம்பியை அழாமற் பார்த்துக் கொள்வதற்குச் செய்த காரியங்களில் உமது மனத்தைக் கவர்ந்தனவற்றைப் படிமுறையில் 1, 2, 3, 4, 5 என வரிசைப்படி இலக்கங்களையிட்டுக் காட்டுக்
 - (அ) மரத்துண்டுகள், வேப்பங்கொட்டைகள், புளியங் கொட்டைகள் என்பனவற்றை வைத்து விளையாடல்.
 - (ஆ) தகரப் பேணியிலே தடியால் பல்வேறு தாளங்களுக் கமைய அடித்தலும் அதற்கிணைய ஆடலும்
 - (இ) செவ்வரத்தம் பூ மரத்தைக் காட்டல்
 - (ஈ) உடும்பைக் காட்டல்
 - (உ) பாட்டைப் பாடிக்கொண்டே தாலாட்டல்
3. பாடசாலையில் ஆசிரியர் பல்வேறு காரணங்களுக்காகத் தேவியிடம் அன்பாக இருந்தார். கீழ்வருவனவற்றுள் ஒரு காரணம் பொருத்தமற்றது அது எது?
 - (அ) நன்றாகப் பாடங்களைப் படிப்பதால்
 - (ஆ) வீட்டு வேலையைத் தவறாது செய்வதால்
 - (இ) தம்பி தங்கையரை நன்றாகக் கவனித்துப் பாடங்களையும் நன்றாகப் படிப்பதால்
 - (ஈ) சேனையில் வேலை செய்வதால்

4. தேவி நல்ல சிறுமி. அவளைப் பற்றி வர்ணித்துச் சொல்ல விசேடணச் சொற்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பொருத்தமில்லாத சொல்லின் கீழ்க் கீறிடுக.
(கீழ்ப்படிவில்லாத, கருணையுள்ள, நற்குணமுள்ள, திறமையுள்ள, நல்ல சுறுசுறுப்புள்ள)
5. தோட்டத்தைத் துப்புரவாக வைத்திருப்பதற்கு பெறும் இரண்டு பயன்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழ்க் கீறிடுக.
(அ) பாதுகாப்புக்கு வசதியாக இருக்கின்றமை
(ஆ) உடல் நலத்திற்கு நல்லது
(இ) ஆபத்தை விளைக்கும் நாகபாம்பு, புடையன்பாம்பு
போன்ற பிராணிகள் வாழாமற் தடுக்கக் கூடியமை.
(ஈ) காட்டுப் பன்றிகள் வராது தடுக்கக் கூடியமை.
6. சின்னக் குழந்தைகளைப் பராமரிக்கையில் நச்சமருந்து, கத்தி ஆகியனவற்றை ஏன் அகற்றுதல் வேண்டும்?
(அ) தம்பி அவற்றை எடுப்பதனைத் தவிர்ப்பதற்கு
(ஆ) மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு
(இ) பின்னர், கமத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு
(ஈ) பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்வதற்கு
7. ஒரு மரத்தை அகற்றும்போது இன்னொரு மரத்தை நடுதல் வேண்டும் என்று ஆசிரியர் சாந்தனிடம் ஏன் சொன்னார்?
(அ) மரங்களிலிருந்து பயனைப் பெறலாமாகையால்
(ஆ) ஒரு வேலையில் ஈடுபடுவதற்காக
(இ) புத்திமதி சொல்வதற்காக
(ஈ) தம்பி பார்ப்பதற்காக
8. தம்பி தங்கையரைப் பராமரிப்பதிலே பெற்றேருக்கு உதவுவதால் உண்டாகும் நன்மைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எதனைச் சிறந்த நன்மையெனக்கருதுகிறீர்?
(அ) இரக்கம், அன்பு என்பன அதிகரிக்கும்.
(ஆ) குடும்பத்தில் வருவாய் கூடும்.
(இ) எல்லாருடைய அன்பையும் பெறலாம்.
(ஈ) தம்பி தங்கையரும் அப்பண்பைப் பின்பற்றுவர் என்பதால்

9. கீழே குறிப்பிட்டவற்றுள் ஒரு செயல் ஒருவர் பெலவீன முற்றிருக்கிற வேளையில் அவரைத் துன்புறுத்தக்கூடாது என்பதைக் குறிக்கிறது; அது எது?
- (அ) சாந்தன் பிழை செய்தபோது தண்டியாமை
- (ஆ) நாகபாம்பு பெலவீனமுற்றிருந்த வேளையில் கொல்லாமை
- (இ) உடும்பிற்குத் துன்பம் செய்யாமை
- (ஈ) தம்பிக்கு எட்டிப்பழம் கொடுத்தமை
10. குட்டித் தம்பிக்குக் கொடுத்த விளையாட்டுப் பொருள்கள் எவை? என்ன கரரணங்களுக்காக அவை குட்டித் தம்பிக் குக் கொடுக்கப்பட்டன? ஒரு காரணம் பொருத்தமற்றது அது எது?
- (அ) கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்குமென்பதால்
- (ஆ) கண்களுக்குக் கவர்ச்சியான வண்ணமுடையன என்பதால்
- (இ) குழந்தையின் கையாற் பிடிக்கத்தக்க அளவானவை என்பதால்
- (ஈ) அகற்றி வைக்கப்பட்டது ஒரு புறத்தில் எறிந்து விடலாம் என்பதால்
- (உ) குழந்தை பேசுவதற்கு உதவும் என்பதால்

பகுதி II

1. சிறு குழந்தைக்கு ஆபத்து நேரும் மூன்று வழிகளைக் குறிப்பிடுக.
2. உங்களது சின்னத் தம்பிக்குக் காய்ச்சல் கடுமையாக விருந்தால் என்ன செய்வீர்?
3. வயிற்றுக்கோளாறு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்தல் வேண்டும்?
4. தேவி, தம்பியைப் பராமரிக்கும்போது செய்த வேலைகளோடு மேலும் செய்யத்தக்க வேலைகள் எவை?
5. 2 வயதுள்ள உமது தங்கையை அம்மா பார்த்துக் கொள்ளச் சொன்னால் நீர் என்ன செய்வீர் எனக் கூறுக.
6. உமது புத்தகத்தில் கீழே கொடுக்கப்பட்ட கருத்துள்ள சொற்களுக்கு ஒத்த கருத்துள்ள சொற்களாக வரும் சொற்களைக் கூறுக.

(அ) மகிழ்ச்சியாக (ஆ) மெலிவற்று

(இ) தண்மையான (ஈ) நிதமும்

7. கீழ் வருவனவற்றின் எதிர்ப்பொருள் தரும் சொற்களைக் கூறுக.

நல்ல, கிட்ட, பின்னே, உலர்ந்த, விருப்பம், சுத்தம்

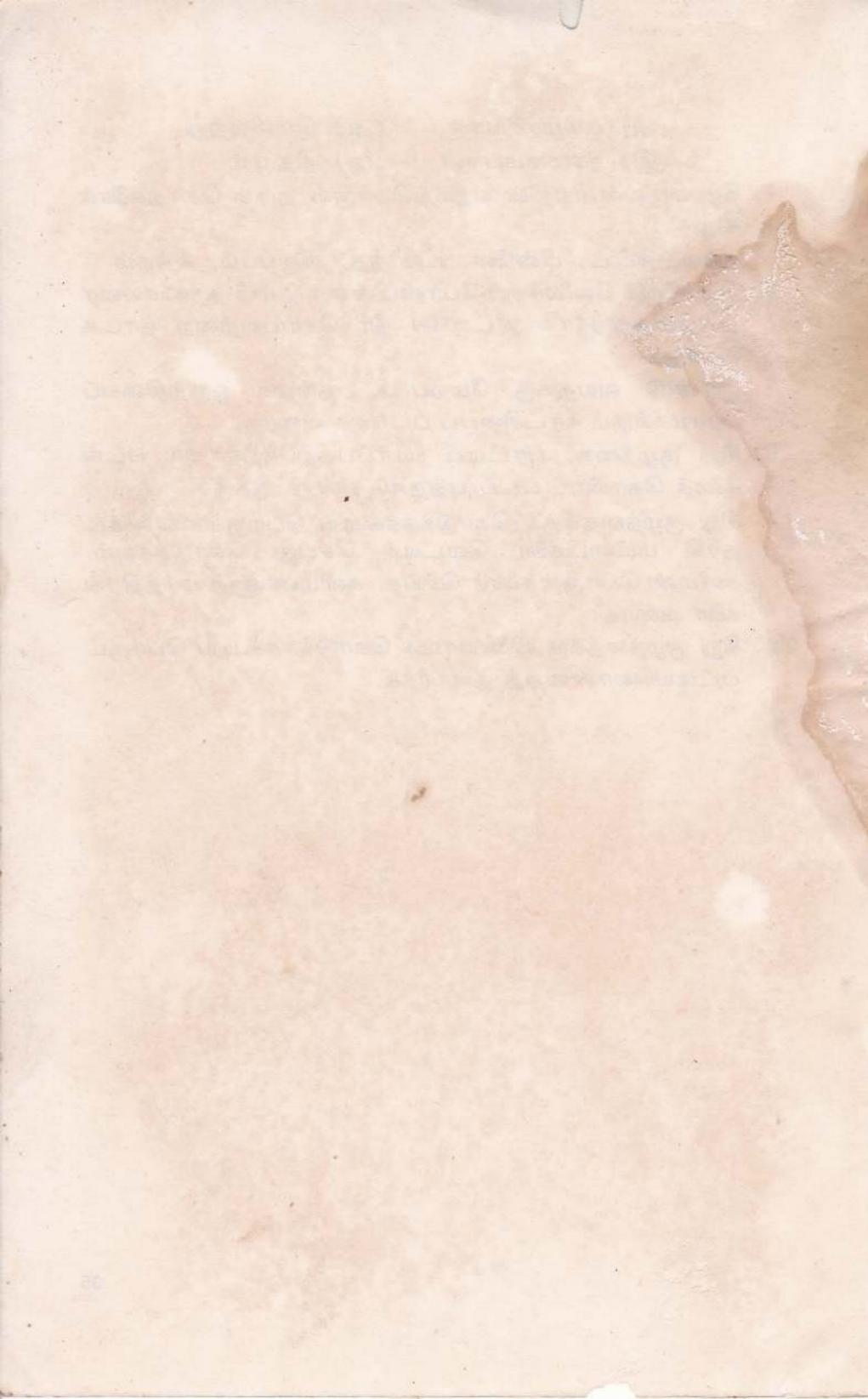
8. டெற்றோர் வேலைக்குப் போன்னின்னர் தம்பி தங்கையரை மகிழ்வித்தற்காக வீட்டிலே நீர் செய்பவற்றை நாடக மாக்குக.

9. இரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட தங்கை ஒருத்தியைப் பராமரிக்கும் காட்சியைப் படமாக வரைக.

10. சிறு குழந்தை, புரட்டிப் பார்ப்பதற்கேற்ற பல படங்களைக் கொண்ட படப் புத்தகம் ஒன்று ஆக்குக.

11. சிறு குழந்தைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பொருள்களைக் கடதாசி மட்டைகளை வெட்டிச் செய்து கொடுக்கவும். களிமன் பொருள்களைச் செய்க. களிமன்னுற் பாத்திரங்களை வரைக.

12. சிறு குழந்தைக்கு விளையாடக் கொடுக்கக்கூடிய பொருட்பட்டியலொன்றைத் தயாரிக்க.

STATE PRINTING CORPORATION